

MATĽAEV

Ročník V.

10. 3. 2024

Číslo: 14

ŠTVRTÁ PÔSTNA NEDEĽA

R.: Pane, chcem stále pamätať na teba.

Jn 3, 14 - 21

Ježiš povedal Nikodémovi: „Ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život.“

Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.

Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.

Máme pred sebou poslednú časť z nočného rozhovoru medzi Ježišom a Nikodémom z tretej kapitoly Jánovho evanjelia.

Táto časť sa začína Ježišovou odvolávkou na udalosť z dvadsiatej prvej kapitoly Knihy Numeri. Podľa rozprávania biblického príbehu, po tom, čo izraelský ľud na ceste púšťou reptal proti Bohu a Mojžišovi, že ich vyviedli z Egypta, Boh poslal hady, ktoré hrýzli ľud a mnoho z nich umieralo. Keď si ľud priznal vinu, šiel za Mojžišom, aby prosil Boha, aby od nich hady odvrátil.

Na Boží príkaz, Mojžiš urobil medeného hada a každý pohryzený, ktorý sa naň pozrel, žil. Pohľad na medeného hada odvracal smrť a zachovával život. Je zaujímavé všimnúť si, že Boh od ľudu hady neodvrátil, ako si to žiadali, ale dal im liek. Tí, ktorí vedeli naplno oceniť veľkosť tohto Božieho daru, boli práve pohryzení.

Ježiš sa teda prirovnáva k tomuto vyzdvihnutému hadovi. Teraz musí byť vyzdvihnutý on sám, aby „každý kto verí, mal v ňom večný život“ lebo „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby ne zahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.

Syn, darovaný z Božej lásky voči svetu, odvracia smrť a prináša večný život tomu, kto v neho verí (podobne ako to bolo s hadom na púšti). Je to po prvý raz, čo sa „večný život“ v Jánovom evanjeliu objavuje a to dokonca hneď dva krát, v dvoch veršoch za sebou. Tento termín bude veľmi obľúbený v celom Evanjeliu.

Zaiste sa v týchto veršoch nehovorí o smrti fyzickej ani o živote bez konca na tejto zemi. Nejde tu o večný život v zmysle odmeny po smrti. Alebo ešte ináč, nejde tu o večný život v zmysle dĺžky, ale v zmysle kvality. Tento život je dokonalou formou života, lepší od neho už nemôže byť, a začína sa už teraz pohľadom na, a teda vierou vo vyzdvihnutého Syna človeka.

Ježiš je pravým Synom človeka, lebo, darovaním seba samého do krajnosti, naplnil Boží plán s človekom. Ten, kto verí v tohto Syna človeka, modeluje svoj život podľa jeho života, a teda žije už teraz tou najdokonalejšou formou života – má (nie: bude mať) život večný. Ježiš to vyjadrí aj neskôr, vo svojej záverečnej modlitbe pred pašiovými udalosťami: „Večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ Kto pozná Krista, a teda žije v zjednotení s ním, už teraz žije večný život.

Ján najprv uvádza na scénu dialóg dvoch učiteľov, ktorí sa navzájom uznávajú. Nikodém nazýva Ježiša „rabbi“ čo znamená „môj učiteľ, a Ježiš ho nazýva „učiteľom v Izraeli.“ Ide však o náročný dialóg nad ťažkou otázkou aby on, Syn človeka, bol „vyvýšený“ tak, ako kedysi Mojžiš pri odchode Izraela z Egypta vyvýšil bronzového hada na púšti. Pohľadom na tento obraz boli synovia Izraela uchránení od smrti, ktorá ich postihovala kvôli jedovatým hadom. Ako bol had znamením spásy podobne bude raz vyvýšený aj Syn človeka.

Čo však znamená ono tajomné byť vyzdvihnutý? Určite to znamená byť postavený do výšky, vyzdvihnutý zo zeme, čo bude Ježiš na dreve kríža, ale tiež to znamená byť vyzdvihnutý Bohom, ktorý prijme Ježiša do svojej slávy a urobí ho Pánom nad všetkým a nad všetkými

Stojíme teda pred ohlásením Ježišovho utrpenia, smrti i vzkriesenia, ktoré je formulované slovami a štýlom štvrtého evanjelia... V podivuhodnej jednote vidíme kríž a slávu; kríž označuje koniec Ježišovho pozemského života a súčasne ukazuje jeho totožnosť.

V tomto bode pre nás, čitateľov, kontemplatívny evanjelista Ján toto Ježišovo oznámenie komentuje. Vyvýšenie Ježiša nastane, pretože ako Abrahám neodmietol ponúknuť Pánovi svojho jediného syna, milovaného Izáka, dáva Boh nám ľuďom svojho jediného a milovaného Syna, aby sme mali život v hojnosti.

Tvárou v tvár nábožným ľuďom, ktorí sú stále v pokušení čítať Božie konanie ako súd zavrhnutia, evanjelium uisťuje, že „Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.“ To je hlboký zámer v srdci Boha, ktorý nechce pre hriešnika smrť, ale život a spásu